

Micuko taktiež nemá rodičov. Naposledy žila u tety, ale utiekla, pretože jej nedávali jesť a bili ju. V ústave vzbudí súcit učiteľky Kodžimovej, ktorá si zvlášť všíma jej častú nevoľnosť. Ústavný lekár síce nazistí žiadna chorobu, ale Kodžimova si vyžiada možnosť dať Micuku prehliadnúť ešte inému lekárovi. Micuku príde do ústavu jedného dňa navštíviť Hajakawa. Ušiel z polepšovne, ale riaditeľka ústavu ho poznala a preto ho zadržala. Má však šťastie: prichádza ho vyšetrovať jeho starý učiteľ Šimojama, ktorý Hajakawa dobre pozná. Vyjedná mu možnosť vyučiť sa za automechanika a Hajakawa túto možnosť prijíma.

Micuku zatiaľ vyšetří mimoustavný lekár. Zistí, že je chudokrvná následkom atómového žiarenia. Posiela ju preto do Ústrednej nemocnice. Micuka je smutná nad výsledkom vyšetrovania, využije príležitosť a Kodžimovej utečie. Pracuje potom ako slúžka v jednej tokijskej krčme. Tam ju tiež nájde Hajakawa, ktorý sa medzitým vyučil mechanikom, ale z nedostatku pracovnej príležitosti pracuje zatiaľ v pekárni. Hajakawa prehovorí Micuku, aby sa dala v nemocnici vyšetriť. Micuka sa vyšetriť dá, ale nemá peniaze na liečenie. Z práce ju zo strachu z nemoci vyhodili a tak spáva v úbohej noclehárni. Hajakawa jej zháňa peniaze, ale cez všetku jeho námahu sa Micukina nemoc stále zhoršuje. Jedného dňa je prevezená z noclehárne do nemocnice. Micuka chce do poslednej chvíle ešte raz vidieť Hajakawa. Ale náhoda prekazí ich posledné stretnutie. Hajakawa prichádza do nemocnice, ale Micuka je už mŕtva.

Propagačný materiál :

Plagát A/1, A/3, série fotografií, diapositív - bude zaslané na kraje.

Maďarský preklad názvu filmu : " Až igazi szerelem története".

J. Lubina, v.r.

F. Citovský, v.r.